

DIUMENGE IV DE PASQUA (B)
Homilia del P. Damià Roure, monjo de Montserrat
22 d'abril de 2018
Ac 4,8-12 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10, 11-18

Tal com ho acabem de sentir, l'evangeli d'avui ens parla del bon pastor, aplicant a Jesús aquesta imatge que la Bíblia havia aplicat a Déu mateix. Així el Salm 23 ens diu que «El Senyor és el meu pastor, no em manca res». També el profeta Isaïes, parlava de Déu dient que «com un pastor, ell pastura el seu ramat: l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells i guia les ovelles que crien» (Is 40,11). De manera semblant, Jesús acollia la gent i els guiava amb estimació. Així ho recordem avui, diumenge del Bon Pastor. Jesús parlava amb cadascú amb senzillesa i la comunicació fluïa. Avui s'acosta a nosaltres per dir-nos: Us acompanyo sempre de manera semblant a com ho fa un pastor que coneix les seves ovelles. Per part nostra, com a cristians, comptem amb Jesucrist i volem fer camí amb Ell.

A mig camí del temps pasqual, continuem commemorant la resurrecció del Senyor, una celebració que ens enforteix perquè ens refiem de la fortalesa que ens comunica el Bon Pastor: ens sentim acompanyats per ell en el nostre dia a dia. És ben cert que la nostra vida passa per etapes diverses: de vegades hem d'assumir circumstàncies ben dures. Però el Senyor ens coneix, i és capaç d'enfortir el nostre esperit. Ens promet que els qui creuen en ell «mai no es perdran, i ningú no me'ls arrencarà de les mans» (Jn 10, 28). En tota circumstància, Jesús ressuscitat ens fa sentir que l'amor és més fort que la mort. Si celebrem aquesta bona notícia, tenim raons per creure que la bondat del Senyor ens ajudarà sempre i en tot moment. Tal com ens ho deia avui Jesús: «el Pare m'estima perquè dono la vida... i la dono lliurement».

Destaquem també de quina manera Jesús ens fa costat: li importa molt cada persona i vol que cadascú tingui vida a desdir. Si ell pren aquesta actitud amb nosaltres i tracta amb respecte cada persona, nosaltres també podem sentir-nos més forts per tirar endavant. De fet, les lectures de la missa d'avui estan plenes de records dels primers cristians. Podríem preguntar-nos: ¿Què els havia nascut per dins, als apòstols, a Pere, o bé a l'evangelista Joan? El fet és que havien rebut i acollit el missatge de Pasqua i avui ens passen a nosaltres el relleu: tenim la possibilitat de continuar el camí que ells van iniciar i que ens van transmetre, tant individualment com formant comunitat. I, pensant en els primers testimonis de Jesús ressuscitat, podem preguntar-nos si, com Jesús, nosaltres som avui capaços de viure per als altres i de posar els cinc sentits en allò que construeix i crea espais d'acceptació i d'amistat, compartint la vida de l'Esperit —difícil de caracteritzar si no és pels seus fruits...-. Tot un itinerari que ens ajuda a travessar les etapes diverses de la nostra vida.

Preguntem-nos, finalment, si tenim un sentit de gratuïtat i unes ganes de viure en sintonia amb l'evangeli i busquem sempre l'ocasió de compartir la fe en Déu i en l'home, que comptem, també, amb la força del bé i en la capacitat de millorament. Si en els moments de foscor això ens és difícil, ara, després de Pasqua, la figura de Crist ressuscitat ens ajudarà a viure amb coratge renovat les activitats de cada dia. Sigui com sigui, no ens podem cansar mai de buscar els fruits de l'esperit: la dolcesa, el respecte, la veritat, el diàleg, la solidaritat. Que l'Eucaristia que estem celebrant ens estimuli, doncs, a acollir i a compartir —amb goig i acció de gràcies— la fe i l'alegria de la resurrecció del Senyor, que és font de vida, de renovació i d'esperança.